

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I only want a clarification. The wording of clause 3 does not make the meaning quite clear. The marginal note to that clause says “construction of references to certain values in existing laws.” I would like to know what Government mean by the word “certain” here. The object of the Bill appears to provide for conversion of values expressed in rupees, annas, and pies into the new coins. So I cannot understand what is meant by the word “certain”.

Mr. SPEAKER.—As I understand, ‘certain values’ means its reference to annas and pies; it has no reference to rupees and rupees are excluded. That is why they have used the words ‘certain values’.

The question is :

“Clauses 2, 3, and 1, and the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2, 3 and 1 and the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Existing Laws (Construction of References to Values) Bill, 1957, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Existing Laws (Construction of References to Values) Bill, 1957 be passed.”

The motion was adopted.

BOMBAY TENANCY (SUSPENSION OF PROVISIONS AND AMENDMENT), BILL 1957.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I beg to move :

“That the Bombay Tenancy (Suspension of Provisions and Amendment) Bill, 1957 be taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Bombay Tenancy (Suspension of Provisions and Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration.”

Sri M. P. PATIL.—Sir, as it is known to all, five separate parts have been integrated into the new Mysore State under the States Reorganisation Act. As a result, there were different Tenancy Acts in the different areas. For instance, in Bombay there was the Bombay Act No. 17 of 1948 in operation. In Mysore, the Mysore Tenancy Act was in operation. Similarly, in Madras and Hyderabad. Again, there was no Tenancy Act in Coorg. So, the Government examined the question and found that the tenancy rights under these various Acts differed from place to place. For instance, in Bombay the main features of the tenancy are the fixity of rent and security of tenure. In Bombay the maximum rent has been fixed as such rent that does not exceed five times the assessment or 20 rupees per acre whichever is less and it shall not be less than twice the assessment. But, in Mysore the maximum rent fixed is in some places a quarter of the total gross produce and in some places one-third of the gross produce. Similarly, in Madras the rent was fixed as about 40 per cent of the total produce. So, it would be seen from these figures that even in the case of rent, disparities were very wide in different areas. Similar was the case with regard to security of tenure. In Bombay, all the tenants were protected tenants and under the Amended Act all the protected tenants were to become the owners of those lands on April First on certain conditions. It is not necessary for me to mention all those conditions. They are all enumerated in the Act. But, on the whole, the tenants were to become the owners on First April under certain circumstances. But, in Mysore the fixity of tenure was only for five years and in some parts, the period of five years is to be over at the end of this month. Then there was no fixity of tenure in Madras. In Hyderabad there was fixity of tenure but not for all the

tenants. So, even in the case of fixity of tenure there was so much difference from place to place and there was no uniform policy. Under the circumstances, Government came to the conclusion that with a view to evolve a uniform policy as far as possible regarding the land reforms, we should take up that question and examine it thoroughly. Until that question was examined and legislation was resorted to, we had to take some steps so that the existing laws did not come in the way of the uniform laws. From that point of view, the Bombay Act was examined and we found that two provisions of the Bombay Act would come in the way if a uniform tenancy law was to be evolved for the whole of the Mysore State. They are sections 31 and 32. According to section 32, the tenants were to become the owners on First of April under certain circumstances. Supposing this provision was allowed to stay and the Government wanted to evolve a uniform policy in this matter. This provision would then, come in the way because if it stands as it is, it would grant a vested right which could not be divested by any legislation in future. So, under the circumstances, Government found it necessary to postpone the provisions of section 32 of the Bombay Act. At the same time, when the provisions of section 32 were postponed, we had to consider the question of tenants also, because in the Act, under sections 29 and 31 of the Act, the landlord could give notice to the tenants for resuming land for personal cultivation and evict him from the land. So, if the provisions of section 32 were postponed, naturally, the landlord would take advantage of this and under sections 29 and 31 they would give notice and try to evict the tenants from the land. So, we thought it better to postpone the operation of sections 31 and 31 (a) and thus the present Bill has been brought before this House for postponing these provisions so that Government might evolve a uniform policy in this connection. Sir, Government has thought over this matter and found that the matter was a complicated one

as circumstances differed from place to place and there were different customs in different areas. Under the circumstances, the whole matter will have to be examined thoroughly and with that view, Government has intended to appoint a committee to examine the whole question. The committee shall go into the matter and make recommendations to Government so that those recommendations may be considered by the Government and by this

2 P.M.

House. Naturally this process takes some time. Under the circumstances, with a view to maintain the *status quo* so that no injustice is done to the landlords and at the same time no injustice is done to the tenants also, this Bill has been introduced in this House. In this Bill, the "Tillers' Day" is postponed to 1st April 1958 and the landlord's right of giving notice is postponed to 31st January 1958. At present the landlords have given notices. Therefore we have made a provision that even though they have given notices all those notices and even if suits are filed, all those suits will be held invalid and they will not be proceeded with so that no tenant will be evicted from the land.

In this connection, I know that there is one section in the Bombay Tenancy Act which would go against the interests of the tenants. I would like to point out to the Hon'ble Members that even though it is provided in the law that on 1st April 1957, the tenants would become the owners of the land. That provision would remain only on the Statute Book and would never come into practice. For instance, even though it is provided that on 1st April the tenants should become the owners, still there is another provision under sections 29 and 31 under which the landlords can give notice to the tenants for personal cultivation and if such a notice is given and if such suits are filed, then the "Tillers' Day" is postponed. The provision is:

".....that if an application made by the landlord under section 29 for obtaining the possession of

(SRI M. P. PATIL.)

the land has been rejected by the Mamlatdar or by the Collector in appeal or in revision by the Mysore Board of Revenue under the provisions of this Act, the tenant shall be deemed to have purchased the land on the date on which the final order of rejection is passed. The date on which the final order of rejection is passed is hereinafter referred to as 'the postponed date'."

Sir, as a matter of fact, the last date for giving notices was 31st December 1956 in the areas of four districts of Bombay Karnataka. In those areas 1,25,000 notices have been given to the tenants and so many suits will be filed by the landlords and naturally these suits will be heard by the Mamlatdars, that is the first Court; afterwards they will be heard by the Collector in appeal and there will be another appeal to the Revenue Board and again some parties may approach the High Court. Taking into consideration all these factors, that the parties can resort to three or four courts, and taking into consideration the number of suits, it will be seen that no tenant would become the owner of the land on 1st April. The landlords will not remain as owners of the land but litigation will start.

Sri N. B. PUJAR (Ron).—On a point of order, Sir. The Hon'ble Minister's remarks are a reflection on the decision of the Bombay Legislative Assembly which has passed the Bombay Tenancy Act.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member remarks that what the Hon'ble Minister is saying is a reflection on the actions of the former Bombay Legislature of which he was himself a member.

(MEMBERS.—No, no.)

*Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore-South).—What is contained in the Bombay Act, the Hon'ble Minister is pointing out to this House for its information. I do not know how this could be a reflection on the Bombay Legislature.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister himself can reply in this connection; I will give my ruling afterwards.

Sri M. P. PATIL.—I am not passing any strictures on the Bombay Legislature, but I am only enumerating the consequences which will be followed afterwards. I have mentioned that the last date for giving notices was 31st December and on that day we found that 1,25,000 notices had been given by the landlords to the tenants and naturally we expect that so many suits will be there, with the result that there will be a lot of litigations and no tenant is likely to become the owner on 1st April. I am not passing any strictures against the Bombay Legislature as such.

Mr. SPEAKER.—I do not know how the Hon'ble Member can be so sensitive about this. As I have observed, the Hon'ble Minister is not passing any strictures on the former Bombay Legislature. He is only explaining what would have happened, and what has actually happened on account of the Tenancy law that has been passed. Under these circumstances, I do not agree with the Hon'ble Member, Sri N. B. Pujar and cannot uphold the point of order.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—It would have been more appropriate if any other Hon'ble Minister was in charge of this Bill, because my friend, the Hon'ble Revenue Minister was a member of the Bombay Cabinet and a member of the Bombay Legislative Assembly. Now to pass any remark against the Bombay Legislature would not look nice. It would have been appropriate if some other Minister was in charge of this Bill.

Mr. SPEAKER.—That is a matter of opinion. I cannot agree. After all, what the Hon'ble Revenue Minister is saying is this: he is talking about the consequences which have followed after the Tenancy Law has been passed by the Bombay Legislature. Nobody can foresee the consequences. It is only after the consequences befall we realise as to what has happened. So, under the circumstances it would not be proper to say that the present Bill ought to have been handled by some

other Minister. After all he is in charge of the Revenue Department. This Bill comes under the Revenue Department and he is handling the Bill as such. And to say that he is criticising the Bombay Legislature would be carrying the meaning too far to which most of the members cannot agree.

Sri M. P. PATIL.—The assumption made by the Hon'ble Member is entirely wrong. Suppose this House has passed a legislation and afterwards the Government feels that some amendment is necessary, an amending Bill will be brought before the House. It has happened in so many cases. When an amending Bill is brought with a view to rectify the error, that does not mean that strictures have been passed either on the Legislature or on the Government. Even though I was a member of the Cabinet in the Bombay Government, I am not doing anything which is against my membership of the Bombay Government. I have never said that the Government of Bombay is wrong. I have not said it at all. I am enumerating the consequences which have followed after the passing of the Act in the Bombay Karnataka area.

Sir, then the situation would be, as a matter of fact, on 1st April, neither the landlord nor the tenants would become the owners of the land but they become the owners of the litigation only. We have seen that in every village there will be so much litigation and I think the Hon'ble Members are aware of the consequences of the litigation also. For instance somebody may call that this is only a civil litigation, but the civil litigation will not stop there, the differences between the landlord and the tenant will result in rioting and murders. That is the experience in some of the villages in Bombay Karnataka. Taking all these factors into consideration, it will be seen that the tenants also will not be benefited by this provision unless it is suitably amended, so that the litigation between the tenants and the landlords is reduced to a minimum. I know that litigation cannot be

stopped cent per cent, but it is better to reduce the litigation between the landlords and tenants to the minimum extent possible.

The other provision of this Bill is about the 'Surrenders'. Sir, in the case of the tenancy legislation, our experience in the various places is that as soon as the Government takes up the question of legislation of land reforms, a number of landlords bring pressure upon the tenants and take surrenders from them. For instance, even in Bombay a number of surrenders have taken place. I have no statistics for the whole of the period, but I have called for the statistics for the period from 1st August 1956 to end of December 1956. Within this period the surrenders in the four districts of Bombay Karnatak have come to more than seven thousand. It will be seen that even these surrenders are coming in the way of the real interests of the tenants. With a view to give more protection to the tenants it is provided in the Bill that even though the tenants may surrender their tenancy rights to the landlords, the officer should examine whether the surrenders are *bona fide* or not. With that end in view it is provided that the surrender must be certified by the Mamlatdar and at the same time it should be registered. Even this may not be sufficient and therefore we have gone a step further. Hon'ble Members may be aware that in the cases of eviction also, the landlord cannot take possession of all the holdings but will have to leave some part of them for tenants' cultivation. We want to apply this provision even in the case of surrenders.

These are the main provisions of the Bill and I hope the Hon'ble Members will consider them and realise that they are applied in the interests of the tenants and the landlords. It would also help both the Government and the House to frame a legislation which would give satisfaction to the landlords and the tenants and also help them evolving a uniform policy for the whole State. With these words, I request the Hon'ble Members to pass this Bill.

Sri B. P. KADAM (Ankola-Karwar).—The Ordinance promulgated by the Governor is sought to be regularised under this amending Bill to the Bombay Tenancy and Agricultural Lands Act. The whole drafting of this amending Bill seems to be very defective. The working of the Tenancy Act, as passed by the Bombay Legislature, is sought to be suspended till the end of December 1957. Certain penal provisions are sought to be enforced under section 15. The most important change is to Sections 31, 31 (b), 32 and 32 (R), both inclusive. The Hon'ble Minister has just stated that in the four districts of Bombay-Karnatak, 1,45,000 notices have been issued by the landlords to the tenants concerned and under this amending Bill, everything is sought to be suspended. The result would be that the notices will have no effect. The applications filed shall stand dismissed. This pertains to applications filed before the 11th day of March or notices given before the 11th day of March 1957. This is exactly what I meant when I said that the drafting is very defective.

Under section 31, the notices are to be sent before the 31st day of December 1957. The clause says :

“(b) (i) notices given to tenants under the aforesaid section 31 before the 11th day of March 1957, shall not have any effect.....”

I do not know how this could be done. Under section 31, notice can be given before the 31st of December 1956.

Sri M. P. PATIL.—On a point of explanation, Sir. It is not the 31st day of December 1956. The date is to be postponed to 31st day of January 1956.

Sri B. P. KADAM.—Clause 5 (b) (i) reads :

“notices given to tenants under the aforesaid section 31 before the 11th day of March 1957.”

It is very clear. No explanation is necessary.

Then, Sir, it is stated that in case possessions have been given to the landlords before the 11th day of March 1957 these shall be re-delivered or

delivered back to the tenants. Again, it is stated that the application shall stand ‘dismissed’. I will just clarify it. It cannot be possible to grant any possession of the lands under this section before the 11th day of March 1957, because, no suit, as far as I know, has come up for hearing under section 31 of the Bombay Agricultural Lands Act, for, the time allowed to file the application is on or before the 31st day of March 1957. I cannot therefore understand how possessions can be handed over to the landlords when the applications are yet to be filed or when no application is heard by the Mamlatdar. Therefore, I consider that the provisions concerned have been defectively drafted.

It would have been much better if the Government had relied on the Bombay Tenancy Act and allowed it a natural course. This ordinance is creating considerable vagueness and considerable uncertainty. For example, notice given to tenants under the aforesaid section 31 before 11th day of March 1957, shall be ineffective. Then, it means that notices which are given after 11th March, will be effective, because the year is prolonged by another day. Further I cannot understand why the notices given by the landlords should stand nullified and suits dismissed, because, under the existing law, they have taken action for possession and they are considered to have been filed. The Hon'ble Minister in charge of the Bill replied that the landlords have freedom to recover the court fee which they have spent. It comes to about Re. 0-10-0. I am sure the landlord will have to spend considerably to recover that fee. Then what about the cost of application, postal fees of Re. 0-10-6, and cost of sending the other copy of notice to the Mamlatdar who is to pay for all this? Even if it is suspended for some time it can be insisted on and it will again be necessary even under the new law to file a large number of applications which shall have to be recognised. That will be a complication again.

Sir, on the 1st April 1957 under the Bombay Tenancy and Agricultural Lands Act, 1948, section 32, the

tenant becomes the landlord or is deemed to be the purchaser of the land. In reply to the debate the Minister stated that even though the provision is there, it will not operate. That is not so. Only in connection with those lands where notices have been issued by the landlord and where applications are pending, this will apply. Large portions of land in respect of which no notice is given and no applications have been filed, the tenant under the law is deemed to be the purchaser on the 1st April 1957. When the amending Bill refers to cases where notices are given and applications are filed, it has no clarification of those lands where no notices are given and concerning which no applications are pending. Then, are we to believe that concerning the lands which come under section 32 (b) : "(b) such tenant is not a permanent tenant but cultivates the land leased personally; and (i) the landlord has not given notice of termination of his tenancy....." where no notices are given and where no applications are made, the tenant is deemed to be the purchaser on the 1st of April?

There is another question is regarding the quantum of rent which has not been touched upon. Possibly the Government's intention is to see that section (A) of the Bombay Tenancy and Agricultural Lands Act, 1948, is implemented as it is. Speaking broadly over this suspending Bill, I have to say that it is very disappointing and very disgraceful. As I have already stated earlier, the progressive piece of legislation which has been in force, to suit the needs and conveniences of a large section of the people of the Bombay State, should not have been scrapped over overnight by this Government. As a result of so much struggle and patient endeavour of the peasantry in the Bombay Karnatak and the Bombay State as a whole, that progressive legislation has been brought and this Government tries to nullify or postpone it. They say that they want to have a uniform system of law but we know it will be a reactionary one to suit the needs of feudal and outmoded landlords in the Mysore State, to suit the needs of the Congress bosses here

and I say that this suspending Bill has got a motive behind it, which is very disappointing.

Sir, it would be better if the Minister in charge of the Bill permits of the operation of the existing Tenancy laws in those districts concerned and noting the effects of it, apply it to the whole of the Mysore State, deleting those portions which are vague and where there is scope for litigation and thus strain in the relationship between the landlords and the tenants, so that the tenants cultivate the lands without delay and without difficulty.

*ಶ್ರೀ ಎನ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರಿ(ರೋಣಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೇ, ಗವರ್ನರವರು ತಂದಿದ್ದಂಥ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತರಹದ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಗವರ್ನರವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೊರಪಡಿಸಿರುವ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಎಂತಹದು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಗವರ್ನರವರ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಈ ತರಹದ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ತೀರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಗವರ್ನರವರು ಅಂತಹ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಸತ್ತಿನ 203ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಂದೆ ತರದೆ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಅನಮೃತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಈಗ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಾವೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಘನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇದಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅನಮೃತಿಸೂಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆರೀತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಸಂವಿಧಾನದ 213ನೇ ಕಲಮಿನ 3ನೇ ಉಪಕಲಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದೂ ಇಡಬೇಕು ಹೊರತು ಆದನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member will please look into the order paper of the day of the 19th March.

".....to lay on the table the following ordinance :

(i) The Bombay Tenancy (Suspension of Provisions and Amendment) Ordinance, 1957. . . ."

(MR. SPEAKER.)

They have been placed not only on the Table but copies of these ordinances have been supplied to Members.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ನುಗ್ಗಿವಾಜ್ಜೆಯನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚೇಬರ್ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—I cannot understand what the Hon'ble Member means. Laying on the Table of the House means that copies have been already distributed. That is the meaning even according to Constitution. I would like the Hon'ble Member to read the relevant article carefully and he will find that if the Ordinance is placed on the Table of the House, it is enough. Not only that has been done, but also copies of the Ordinance have been distributed to Hon'ble Members. That is exactly what is found in the Constitution.

Sri N. B. PUJAR.—These should have been placed before the Assembly ಎಂದ ಸಂವಿಧಾನದ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—If it is placed on the Table of the House, it is placed before the Assembly.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ಅದನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಚೇಬರ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member does not seem to know that when certain Ordinance or certain paper is placed on the Table of the House, it means that the whole House is seized of the matter. It is placed before all the members.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಗದ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚೇಬರ್ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚೇಬರ್ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will please hear me. After all, in these matters, The Chair is the supreme authority. I know what should be done and what should not be done. The Hon'ble Member has been in the Legislature only for the last two or three years and that may be the reason why he does not know the implication of some of these things. I have been in the Assembly for the last eleven years. To place on the Table of the House means that it is placed on the table of the Secretary under the

Rules. It means under the Rules that when it is placed on the Table of the House, the whole ordinance is seized of by the House.

Sri N. B. PUJAR.—'Lay on the Table' and 'Lay before the Assembly'. ಎನ್ನುವಾಗ ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ . . . .

Mr. SPEAKER.—I cannot understand why the Hon'ble Member is persisting in such matters. Copies of the Ordinances have been distributed to the Members. He should remember that.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಹಂಚಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ನುಗ್ಗಿವಾಜ್ಜೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ತಡವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—18ನೇ ತಾರೀಖು ನಾವು ಕೂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವಾಯಿತು. 19ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಚೇಬರ್ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನಾನು ಒಂದುಗೊತ್ತು ವಳಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಕಾಗಾಗಿದೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikkodi).—Sir, I rise to a point of order. The point is raised and the Chair has given its ruling—times without number—and it is not open to any Hon'ble Member to challenge it, or to offer any interpretation. The Hon'ble Member is incorrect and is acting against the Rules of Procedure.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—It is not a question of wordy war between Hon'ble Members. It is a question whether certain document has been placed on the Table of the House and whether copies have been distributed to members as early as possible. I have been saying that it has been done. That is in conformity with the Procedure of the House and the conventions and traditions. The Hon'ble Member need not persist in such matters. He can only proceed with the remarks if he has to say anything.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಎಫ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವಂಥ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವುಗಳ ಕೆಲವು ಕೆಲಮುಗಳನ್ನು ಈಗ ಮುಂದೂಡಿ, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದೂಡಿ, ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಐದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಐದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ನಾವು ಬರುವಾಗ ಸರಿ ಸುಮಾರಾಗಿ 400 ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಸರಿಸುಮಾರಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಕಾನೂನುಗಳು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೀಕರಣ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಈ ಚೆನೆನ್ನಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮನ ದಟ್ಟಾಯಿತು? ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಏಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತರು ಎಂದು ನಾನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಕಾಯಿದೆಗಳಿವೆ. ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ, ಅವುಗಳ ಕಂದಾಯ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಸದೆ ಕೇವಲ ಚೆನೆನ್ನಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂಥ ಕಾರ್ಯ ಈ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈ ನಲ್ಲಿ 1954ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಮತ್ತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ಕಾಯಿದೆ ಪಾಸ್ ಆಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದುವು. ಆ ಕಾಯಿದೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದಂತೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದುವು. ಮತ್ತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಿನ್ನಹಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಆ ಕಾನೂನು ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರ ಆಸೆ ಫಲಿಸದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ನಿರಾಶರಾಗಿ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಒಂದು ಬೆರೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೀಕರುಗಳ ಒಳನುಚುಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಚೆನೆನ್ನಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಕಡಿಪಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು

ತೀವ್ರ ಅನುಚಿತವಾದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಕೆಲವು ಕೆಲಮುಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಚೆನೆನ್ನಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 6ರೇ ಕಲಮ್ ಮೇರೆಗೆ ನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭೂಮಿ ಸಾಗು ಆಗದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ಅವಕಾಶ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೀಗೆ ಫದ ಬಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ರೈತರು, ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಎದೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಭೂಮಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೆಳೆದಾಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 23ರೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನವೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬಂದಾಗ ಅಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯಂತ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ, ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ಕೂಲಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದ ಬೇರೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಭಾವನೆ ತೋರಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ, ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ಲಾಭಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಲಾಭ ವಂಚಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಭಾವನೆ ತಾಳಿ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡುಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೋ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಕಾಯಿದೆ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಹುಕುರಿ ಇರಲಿ, ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೋ ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರ ಹಿತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ಎಳೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮುಂಬೈ ಚೆನೆನ್ನಿ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿದ ಮಾಲೀಕ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಎರಡಾರನೇ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಬಿ. ಪೂಜಾರ್)

ಡಿಸೆಂಬರ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಮಲೇದಾರರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತ ನೂರಾ ಐವತ್ತೇಳನೇ ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತ ನೂರಾ ಐವತ್ತೇಳನೇ ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನ ನಂತರ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನ ಈ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಯುಷ್ಯದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1937ನೇ ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೇ ಮುಗಿಯ ಬಹುದಾದ ಅದರ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೆಳಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ರೈತನಿಗೂ ಕೂಡ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಐವತ್ತೇಳನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ತಾನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವಂಥ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕ ನಾಗುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಇದ್ದುದನ್ನು ಮುಂದೂಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಫಲಹೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದಂಥ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಾವು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದರಿಂದ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಾವು ಮುಂದೆ ತರಬಹುದಾದಂಥ ಏಕರೂಪತೆ ಗೊಳಿಸುವಂಥ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಜನೆ ಗೊಳಿಸುವಂಥ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪರೇಷೆ ಏನು ಮತ್ತು ಈ ಹಿಡುವಳಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಏನು, ರೈತರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಯಾವ ಯಾವುವು ಇವೆ; ಭೂಮಿ ಮಾಲೀಕನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಏನು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡುವಳಿಯ ಪರಿಮಿತಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು, ಅವರ ಯೋಜನೆ ಏನು, ಎಂಬ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದಂಥ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದಿದೆ.

ಮತ್ತು ರೈತನು, ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ತಾನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವಂಥ ಭೂಮಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಜೀನಾಮೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 15ನೇ ಕಲಮಿನ (1)ನೇ ಉಪಕಲಮನ್ನಲ್ಲಿ "Registered in the office of the Mamlatdar" ಎಂದು ಇದೆ. ತನ್ನ ರಾಜೀನಾಮೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ರೈತ ಮಾಮಲೇದಾರರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮುಂಚೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ನೋಂದಣಿ ವಿಭಾಗ ಈ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು

ಕಂದಾಯದ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತ ಇರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಉಪಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ರೈತನ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೇಳಬಹುದೆಂದು ಕರಾರು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲದ್ದಂಥ ಒಂದು ಕರಿಕ್ಕುಲಂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದಂಥ 31B ಯೊಳಗಿದ್ದ ಕರಾರನ್ನು ಸಹ ಈ ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಅಂಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕಲಮು ಹೀಗಿದೆ :—

“In no case a tenancy shall be terminated under Section 31.—

(1) in such manner as will result in leaving with a tenant, after termination, less than half the area of the land leased to him. . . . .”

ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ರೈತನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕಲಮನ್ನು ಮೀರಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ರೈತ ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವೊಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಂಥ ವಿಧೇಯಕ ಪ್ರತಿಗಾಢ ಸ್ವರೂಪದ್ದು. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭೂಮಾಲೀಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದ ಉದ್ದೇಶ ಅಡ್ಡವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಾದರೆ, ಹಿಡುವಳಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಧೋರಣೆ ತಾಳದೆ, ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರ ಸಂಬಂಧ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಏಕರೂಪತೆಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಂಥ ಕಾಯಿದೆ ತಂದು ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and would meet at 3-25.

The House adjourned for Lunch at Fifty-five Minutes past Two of the Clock and re-assembled at Twenty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊಸನಗರ).—ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈಗತಾನೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಾಂಬೆ ಚೀನಿ (ಸಸ್ಟೇನ್ಸಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪೌಲಿಷಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್) ಬಿಲ್, 1957—ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಭೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಂಬೆ ಚೀನಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯು ಇದೇ ತಿಂಗಳು 11ನೆಯ ತಾರೀಖು ಗವರ್ನರ್‌ರವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗೇಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಯಾನ ಕಾನೂನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನನ್ನು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಷತ್ತಾಗಲಿ, ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಾಗಲಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ದತ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು, ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

3-30 P.M.

ಈಗಾಗಲೇ ಹೊರಡಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕದಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪೂಜಾರಿರವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಮಸೂದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರತಿಗಾಮೀಸ್ವರೂಪದ ಕ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಪಯ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯವು ಏನು ಅಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಇದೇ ತಿಂಗಳ 18ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಅಧಿವೇಶನವು ನಡೆಯಲಿದೆ ಎಂದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಕಾನೂನು ಆಗದಂತಹ ಸಂದರ್ಭವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪಾಸುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇನ್ನೂ ಇದೇ ತಿಂಗಳ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ಅವಧಿಯು ಇದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿದೆ,

ಬರೀ ಮಸೂದೆಯನ್ನೇ ತಂದು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಏನು ಅನುಮಾನ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೋ ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ. ಈಗ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

“There is no uniformity in the provisions of the Tenancy laws in force in the areas which have come to the new State of Mysore from the State of Madras and the former States of Mysore; Bombay and Hyderabad. Coorg had no tenancy law at all. The question of introducing uniform tenancy law to the extent possible, applicable all over the State is under examination. In the meanwhile it has been considered necessary to preserve the *status quo* in areas other than Coorg, safeguarding at the same time that the position of tenants is not adversely affected by termination of tenancies.”

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಗೇಣಿ ಹಕ್ಕು ರದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಾನೂನು ತರವಾಗಿದೆ ಎಂದುಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

“The Bombay Tenancy (Suspension of Provisions and Amendment) Ordinance, 1957, was promulgated on 11th March 1957, Under this Ordinance, voluntary surrenders made by tenants in favour of the landlords have to be verified before the Mamlatdar and also registered in the office of the Mamlatdar. The operation of the provisions of sections 31 to 31D and 32 to 32R is suspended till 31st December 1957. The Tillers' Day is put off to 1st April, 1958. Notices given by landlords to tenants for termination of tenancy before the date of publication of this Ordinance, shall not have any effect and applications made by landlords for possession of lands

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

shall stand dismissed. If any land has been taken possession of by any landlord, he is required to restore possession of it to the tenant within 15 days from 11th March 1957."

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಗೇಣಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕೊನೆಗೇಣಿಸಲು ಜಮೀನುದಾರರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೋಟೀಸುಗಳು ಕ್ರಮ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕಿರುವ ಅರ್ಜಿಗಳು ತೀರಿಸ್ತುತವಾದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ವಾಪಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಮನೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ರೀತಿಯ ಗೇಣಿ ಶಾಸನ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವಧಿ ಮತ್ತು ಗೇಣಿಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಗೇಣಿ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಗೇಣಿ ಶಾಸನವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾರಣ, ಈ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂಬಯಿ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆಪ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಜನತೆಯು ಮಾತ್ರ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಮನೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಿಲುವು ಯನ್ನು, ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಅದೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಪೂಜಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—That is a wrong interpretation. I know the facts. The Hon'ble the Revenue Minister was a member of the Cabinet and he has no reason to differ from the decision of the Cabinet, and whatever action was taken in the former Bombay Assembly he had nothing to do with that. The other members had a hand in it; but he had no hand in that. The Hon'ble Member Sri K. F. Patil had no hand in it. I have also no hand in it.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಫ್. ಪಾಟೀಲ್ (ರಾಣಿ ಬೆನ್ನೂರು).—ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

Sri M. P. PATIL.—On a point of personal information, Sir. I may state that at that time I did not attend the Assembly. I do not want to shirk the responsibility; I take the responsibility.

Mr. SPEAKER.—Sharing of view is one thing; action taken by the Hon'ble Minister in the former Bombay Assembly is a different thing altogether. Most of the members who held the views of the Hon'ble Minister walked out; but many of us who held the office did not walk out. I speak on my own behalf. I have studied the views of the other members also.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅದು ಇರಲಿ. ಈ ಮನೂದೆಯು ಕಾನೂನು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮನೂದೆಯು ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಒಂದು ವರದಿ ಮುಂದೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮನೂದೆ ಏನಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕಾನೂನು ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲರವರು ಕಾಯಿಲೆ ನಿಮಿತ್ತ ಹಾಜರಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿಗಾಮೀಸ್ವರೂಪದ್ದು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ಕಾನೂನಾಯಿತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. P. PATIL.—That is a wrong statement. I never said so. I never said that the Act passed by the Bombay Government is reactionary.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇತ್ತು ಎಂತಲೇನೋ.

ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗೇಣಿ ಮನೂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರುಯಾರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗೇಣಿ ಮನೂದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಾಗ ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಾರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಪಾನು ಮಾಡಿದರು; ಅವರೇನೂ ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನೂದೆ ಕಾನೂನು ಆಗದೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ಅಷ್ಟೆ. ಆಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಾದ ಕತೆ. ಆಗ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಈಗ ಈ ಮೈಸೂರಿಗೆ

ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗ ಬೇರೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಘೋರಣಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕವರು ರೈತರು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ “ಕೈಯಿಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತ ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಲ್ಲ” ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಬರದೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಮಹನೀಯರು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕೋಟಾಂತರ ರೈತರಿಗೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ ನಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ರೈತರಿಗೆ ದೊರಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸರಂಜಾಮುಪಾಹಿ ಅಥವಾ ವಸಾಹತುಪಾಹಿ ಪದ್ಧತಿ, ಎಂದರೆ, feudalism ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ಅದು ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಪಾಟೀಲರೂ ಕೂಡ “ನಾನು ಸ್ಟೇಟಿಸ್ಟ್ ಮೇಯಿಂಚೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಸಾಹತುಪಾಹಿಯನ್ನು ಮೇಯಿಂಚೇನ್ ಮಾಡುವುದೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಡಳಿತದ ಗುರಿ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಈಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ರೈತರ ಕೈಯಲ್ಲದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಆಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಚೆನ್ನೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿಗಾಮೀ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದು. ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವರ್ತನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ರೈತರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಾನೂನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಂಚನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದನ್ನು ನಾನು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ವಂಚನೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಕೋಟಾಂತರ ಕೋಟಿ ರೈತರುಗಳು ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಸರ್ಕಾರವು

ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದೆ ಪ್ರತಿಗಾಮೀ ಸ್ವರೂಪದ ಮನೋದಯವನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಲು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾದುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಒಟಗಾಗಿ ಮತದಾರರ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಅವರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರೂ ಅದು ಪಾಸಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರುಗಳ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ “ಮೌನಂ ಸಮ್ಮತಿ ಲಕ್ಷಣಂ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೌನವಾಗಿಯಾದರೂ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯಾರು ಒಪ್ಪಲಿ ಬಿಡಲಿ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲರಂತಹವರು ಅವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ಅವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ, ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ತಾವು ಈಗ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಐದು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮನೋದಯವನ್ನು ತಂದು ಪಾಸು ಮಾಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ರೈತರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ತೊಂದರೆಯುಂಟು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಿದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈ ಮನೋದಯ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅಂಥ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ತೊಡಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರು, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯವಾದ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಹ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮುಂಬರುವ ಸರ್ಕಾರ ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಗೇಣಿ ಅಂತವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, area, ceiling ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ರೈತರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನು ರೈತನ ಉಳುವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತಾಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮುಂಚೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾವಾದರೋ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಮುಂಬರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಗೇಣಿ ಮನೋ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ದೆಯುಳ್ಳ ರವುಟ್ಟಿ ಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ, ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದೆವು. ರೈತ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಕೂಡ ಯಾವತ್ತೂ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಾನಾ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವತ್ತೂ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಲ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಆ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದು—ಇದೇ ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾನೂನಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಒಂದು ಕುಂಟು ಕಾನೂನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆನ್ವಯಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ರೈತನ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಅವನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಮಾತು ಬಹಳ ದೂರ ಉಳಿಯಿತು. ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರುವ ತನಕ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ. ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದ ಮನೂವೆಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಧಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಆನ್ವಯಿಸದಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಈ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಎಂದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಪದ್ಧತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಒಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಸಹಸ್ರಾರು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವರೂ ಕೂಡ ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸರಂಜಾಮಪಾಕಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾಯಿತ್ಕವರು, ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ನೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವದಾ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ, ಬಡವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ನೈರಣೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಸಮಂಜಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೆ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ, ಈ ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುವುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಆಸೆ ಕಡಿಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ವ ಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿ

ಸುವುದರೊಡನೆ ಏಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಧೋರಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆಗಳಾದ ಮೇಲೂ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಜನತೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಳೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದೋಣಿ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಬಿಗನ ಹಂಗೇ! ಎಂದು ಒಂದು ಗಾದೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷ ಯಾರ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಧೋರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಸತ್ಕಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಯಾವ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೂ ಇವೆ. ಶ್ರೀಮಾಣಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ರಾಗಾಯ್ತು ಅವರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಯಾರ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ನಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Statistics ಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಖೆಯನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡ Statistics ಇದೆ. ಧೋರಣೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಗತಿಗಾಮಿಯಾಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಉಳುವೆಮಾಡುವ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಆದುದರಿಂದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಣ್ಣುಬರಿಸತಕ್ಕ ಮಾತು. ಈ ರೀತಿ ಇರಬಾರದು. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಂಟನೆ ಒಂದು ಭಾಗವರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹತ್ತಾರು Sittings ಮಾಡಿ, ಅವರು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಆ ವರದಿ ಬಂದನಂತರ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬರುವವರೆಗೂ ಸಹ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳು ವರದಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿ, ಅವುಗಳ ವರದಿಗಳು ಬಂದು, ಆ ವರದಿಗಳು ಏನಾದುವು ಎಂಬ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. Land policy, Foreign policy ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಮಿಟಿಗಳಿದ್ದುವು. ಇವರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹತ್ತ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ.

ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಸಹ ನಡೆದು ಈಗ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ land legislation ಗಾಗಿ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಮಾತು ಮತ್ತೊಂದು ಇರಲಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ; ಇದು ಒಂದು ನೆಪವೇ ಹೊರತು ಇದರಲ್ಲಿ ಹುರುಳುಬಿಡುವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

4 P.M.

ನನ್ನಂಥವನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮೋಸ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೋಸಹೋಗುವವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಬಹುದು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು 'ಈ ಕಾನೂನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನ್‌ದಾರರು ಈಗಾಗಲೇ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಅನಾಹುತ ಎಂದು' ನಿಜ. ಜಮೀನ್‌ದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ ಜಮೀನು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತೇ? ಒಂದು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಜನ ರೈತರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ದೀರರು, ಶೂರರು ಮುಂಬೈ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಇರಬಹುದು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮಾತು. ಇದು ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಅನಾಹುತ ನೋಡಿ! ಒಂದು ಲಕ್ಷ 20 ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಾಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿದರು, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. No tenant is likely to get any land ಎಂದು. ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೇಳಿಕೆ! ನಾವೆಲ್ಲಾ ನುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹೋದರು. No tenant is likely to get any land ಎಂದರೆ ಅದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಅಪಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾತು. ಹೀಗೆ ಯಾರೂ ಮುಂದುವರಿಯಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲಮು, ಕಂಡೀಷನ್ ಇದೆ, ಎಂಥವನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಬಡಬೇಕು, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಡಬೇಕು ಎಂಬ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಂಡೀಷನ್ ಗಳು ಇದ್ದೇಇವೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪೂರಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನ ರೈತರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂಬೈ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ದಿವಸ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಸರಿ. Unless and until these sections which impose conditions are removed, how can you prevent tenants getting lands ಈ ಮನೂಬೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಜನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದರೇಬೇಕಲ್ಲ! ಅದರಿಂದ ಅವ

ರಿಗೆ ಚೆನೇಸಿ ಹಕ್ಕು ಕೂಡ ಉಳಿಯಬೇಕಲ್ಲ! ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಅದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇಲ್ಲವೋ, ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಯಾರನ್ನೂ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ತಿರುಗುಮುರುಗು-ಹಿಂದೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ-ಪ್ರಯತ್ನ ಏನೆಂದರೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರು 'Tillers Day' ಎಂದು ಏನು ಹಾಕಿದ್ದರೋ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾನೂನನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರೈತರಿಗೆ ಆ ದಿನ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ದಿನ ಇತ್ತು. ಭಾರಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ದಿನ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ದಿನ ಅದು ಆಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಳ್ಳಿದ ಮೇಲೆ ಆ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಬರಲಾರದು. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದೀತು, ಅವರು ಮಾಲೀಕರು ಆಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಎನ್ನುವವರು ಇರಬೇಕು, ಗೇಣೀದಾರರು ಇರಬೇಕು, ಗೇಣೀದಾರರು ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರು, ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ನೃಪ್ತವಾಗಿ ಇಟ್ಟು, ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವವರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಭಾಷೆ ಏನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹಳವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ತೊಡಗಿಸತಕ್ಕ ಭಾಷೆ. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ರೈತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ ಅವರನ್ನು ಜಮೀನ್‌ದಾರರು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆಹಾಕದಂತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಈ ಕಡೆ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಈಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಗೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಾಗುವಳಿ ಮನೂಬೆ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಾದವು ಏನು? ಈಗ ಎಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾಇಲ್ಲ! ಎಷ್ಟೋ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದವು? ಮೈಸೂರಿನ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಅಲ್ಲ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮುಂಬೈ ಶಾಸನಸಭೆಯವರು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತಾರೀಖಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವೇನು? ಕೊಂಡರೆ ಏನು? ಕಿರುಕುಳ ಏನು? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿವರಣೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿವರಣೆ ಆಯಿತು. ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಇತ್ತು, ಅದಕಾರಣ ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಇಂಥ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಏನೋ ಒಂದು ನೆಪ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಆಯಿತು, ಹೀಗೆ ಆಯಿತು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು ನೆಪ ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತಾಗಿ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಕಾರಣವೇನಿತ್ತು? ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೂ, ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ನಷ್ಟವೇನಾದರೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಭೆಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮುಂಬೈನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ಭಾಗಗಳು ಇದ್ದವು. ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸಮಂಜಸವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ಕಾನೂನು ಇರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ದೊಡ್ಡ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿದೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಕಾನೂನು ನಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ, ಅನಂತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇನಾದರೂ ಈಚೆಗೆ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಧೋರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹೊತ್ತು ತಮಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಬರೀ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬರೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಇದ್ದರಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಧೋರಣೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೆ ಮತ್ತು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈಗ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಎಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನೇ ನೃಪ್ತಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಉಪಯೋಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿವರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ದಯಮಾಡಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಬಹಳ ನ್ಯಾಯವಾದುದು, ನೂಕುವಾದುದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡ ನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ಗೌರ್ನರ್ ರವರ ಮತ್ತು ಇತರರ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ಆಗಾಗ ಏನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಧೋರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಬೇಕು; ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಲಹರಣವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಗತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಾಗಿಲ್ಲ, ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬಹಳ ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿ ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ತಲೆಕೆಳಗು ಸುಧಾರಣೆ, ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಲೋಪ ದೋಷ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸವಾಗಬೇಕು. ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಲೋಪದೋಷವೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡ ಬಂದಾಗ ನಾವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಾವಕಾಶಬೇಕು. ಈಗಿಚ್ಛಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ. ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರಾಗಲು ಇರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹುಷಾರಾಗಿರಬಹುದು. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲರಾಗಿರಬಹುದು. ಈಗ ಇಂಥ ಒಂದು ಪಟ್ಟ ಭದ್ರಕಿತವರನ್ನು, ಇಂಥ ಒಂದು ಶೋಷಕ ವರ್ಗವರನ್ನು ಉಳಿಸಲು, ಅವರ ಕಿರಕಕ್ಷಣಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾರಿ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟು ವೆರ್ ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಮನ್ವೆಲ್ತ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೂ ಈಗ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಬಂದು, ಇದೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಂದು ಸರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ರಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೆ ಮತ್ತು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈಗ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಎಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನೇ ನೃಪ್ತಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಉಪಯೋಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿವರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ದಯಮಾಡಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಬಹಳ ನ್ಯಾಯವಾದುದು, ನೂಕುವಾದುದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡ ನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ಗೌರ್ನರ್ ರವರ ಮತ್ತು ಇತರರ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ, ಆಗಾಗ ಏನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಧೋರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಬೇಕು; ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಲಹರಣವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಗತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಾಗಿಲ್ಲ, ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬಹಳ ರಭಸದಿಂದ ಓಡಿ ವಾಪಸು ಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ತಲೆಕೆಳಗು ಸುಧಾರಣೆ, ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಲೋಪ ದೋಷ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸವಾಗಬೇಕು. ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಲೋಪದೋಷವೇನಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡ ಬಂದಾಗ ನಾವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಾವಕಾಶಬೇಕು. ಈಗಿಚ್ಛಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ. ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರಾಗಲು ಇರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹುಷಾರಾಗಿರಬಹುದು. ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲರಾಗಿರಬಹುದು. ಈಗ ಇಂಥ ಒಂದು ಪಟ್ಟ ಭದ್ರಕಿತವರನ್ನು, ಇಂಥ ಒಂದು ಶೋಷಕ ವರ್ಗವರನ್ನು ಉಳಿಸಲು, ಅವರ ಕಿರಕಕ್ಷಣಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾರಿ ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಟ್ಟು ವೆರ್ ಫೇರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಮನ್ವೆಲ್ತ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೂ ಈಗ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಬಂದು, ಇದೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಂದು ಸರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಪಡಬೇಕು, ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಮೈನ್ ಟೈನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾದವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ವರೆಗೆ ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಆಶಪಡುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೇ ಸಲ ಅರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹುಶಃ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಂದಗಾಮಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ನಂಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಂದಗಾಮಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಆ ತರುವಾಯ ಈ ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾನು ಮನೋದಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಭರವಸೆ ಏನು ಮತ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನು ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದು. ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಏನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಳತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಎಂದೊಂದೇ ಅಂತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮಟ್ಟವು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ, ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಪ್ರಗತಿಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಧೋರಣೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಇದೊಂದೇ ಉದಾಹರಣೆಯು ಸಾಕು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮೇಲೆ ಹೇಳುವದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಅರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಕಂಕಣ ಬದ್ದರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಮನೋದಯದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಯಾವಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಅದರಂತೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ತನದಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ

ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ದು ಕೃತಘ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೃತಘ್ನತೆ ಯಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಉಪೇದ್ಯವಾರರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆರಿಸಿ ತರಲು ಒಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜನತೆಯು ಇನ್ನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖು ರೈತನ ದಿನ ಆದರೆ ರೈತನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಅದು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬರಬಾರದು. ಅದು ಒಂದು ವರುಷವೋ ಐದುವರುಷವೋ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ವರೆಗೂ ತಪ್ಪಿಹೋಗಬಹುದು. ಮುಂಬಯಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನುರಿತ, ಅನುಭವ ಪಡೆದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲರು ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯ ಸಾಗುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯು ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

Sri M. P. PATIL.—I have got only one acre of land.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅದು ಇರಲಿ. ನಾನು ಯಾವದೇ ರೀತಿಯ ಧೋರಣೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬು ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಕಳಕಳಿಯು ಇದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಳಕಳಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೈತರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ ನಡೆದಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಹಿತಕರವಲ್ಲ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಮಕರ ಅಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಅವಸರ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಬಾರದು. ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಬರುವುದಾದರೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ರೈತರ ಹಿತದ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು.

4-30 P.M.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಪಚಾರ ನಾವು ಮಾಡಬಾರದು, ಅವರ ಉಪ್ಪನ್ನೇ ತಿಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಅದೂ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ, ರಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿಂಹಾಪರೋಕ್ಷನ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತವಿದೆ; ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋದೇ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಏನು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು. ಯಾವ ರೈತರಿಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರೋ, ಅದರಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜವಾದಿ ಸ್ವರೂಪದ ಧೈಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಅಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋದೇಯನ್ನು ತರಬಾರದು. ಮುಂಬಯಿ ಕಾನೂನಿನ ಅರ್ಥವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮುಂಬಯಿ ಕಾನೂನು ಇತರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ಬಂದರಿಂದ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ 1,25,000 ಜನಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು, ಸರಂಡರಗಳಾಗಬಹುದು, ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಾರದು, ರಕ್ತಸಾತ ಉಂಟಾಗಬಾರದು. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಇದೇನೂ ರ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಪ್ರಾಪರ್ಷ್ ವಿವಾದದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಮನೆಮಾರುಗಳ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಮನೆಮಾರುಗಳೇ ಉರುಳೋಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಭೂಮಿಯ ಸಂಪತ್ತಿನ, ಚರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರ ಹಿತಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಸಮತಾವಾದದ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಾವೇನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಈ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೊದಲನದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದು ತೀರ ಊಹೆಯ ಕೆಲಸ. ರೈತರಿಗೆ ತಾವು ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಈ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಭಾಗಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು Objects and Reasons ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನು March ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ ಬಂತು. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ನೋಟೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ordinanceಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದೇನೋ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯದ ಗವರ್ನರರು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಇದ್ದೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಭಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೌರವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾಗಲಿ ಹಟದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾಗಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಂಬಯಿ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಗೇಣಿಯ ಅಂಶ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯತಃ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಏನೇನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರೂ ಏನೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಯಾರು ಕೊಳ್ಳುವವರು, ಕೃಪಾಸಿಖೆ ಎಷ್ಟು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವೇ, ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕೇಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಸ್ಟೆಪರ್ ಅಮರಾಠರನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದೇ ನಾಗುತ್ತದೆ? ಇಷ್ಟು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅಸಮರ್ಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರುವಾಗ, ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಸಾವಧಾನದಿಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಕೇಸುಗಳನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೇಳಬಹುದು, ಸಾಗರ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ, ಸೊರಬ, ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದು ಮೂರನೇ ಒಂದು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಎಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಕಾರ್ಯತಃ ತರುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ರೈತನಿಗೆ ರಿಸೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾಡದಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನೇನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ, ರೈತರ ಹಿತಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಾರದೆಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಗೇಣಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ 52ನೇ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ 58ರ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ ಸೂದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದ ರೈತರಿಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ಅಥವಾ ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಈ ಮನೂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗುವುದಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಕರಾಳ ಕೃತಿ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಾರದು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಖಂಡಿತ ಆಗಬಾರದು. ಇದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರು ಒತ್ತಡ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಯೋ, ಯಾರು ಈ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರುಗಳ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಈ 70 ಜನರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು 20 ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಕಾಲ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ 200 ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳೂ ಅಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಇದೆಯೇ? ಜನರು ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿ ಸರಾಂ ಹೊಡೆಯಬೇಕು! ಬೇರೆ ಬೇರೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದು ಹಾಕಿ ನೀವು ಹೋಗಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಏನು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ! ಅಂಥ ಮನೋಭಾವ ತಮಗೆ ಬರಬಾರದು ಮತ್ತು ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ದೇಶ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳೇನಿವೆಯೋ ಅವು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ, ಆ ರೀತಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯತಕ್ಕ, ಪೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ತೆರೆದರೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ 20-30 ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು. ಬೇಳುತ್ತದೆ ಆಗ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಕಾರಣ, ಅವನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವರಮಾನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರ ಬಳಿ ಸಾಲ ಪಡೆದರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಅಂಗಳಿಗಾದರೂ ಒಂದೇ, ಆರು ಅಂಗಳಿಗಾದರೂ ಒಂದೇ ಅಂತೂ 30 ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. Short term loan ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು, Long term loan ಎಂಬುದರ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿ ಮೂರು ಅಂಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಅವನಲ್ಲರುವ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಗಿರಾತು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸರಕಾರದವರು ಕಾನೂನನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿ. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿ, ತಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದರೂ, ಅನುಚಿತರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಬೇಡ. ನೂರಾರು ಜನ ಗೇಣಿ ಮೂರಿದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1947ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಸಂತ್ಯಸ್ತರೆಂದು ಜಮೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು exempt ಮಾಡಿ. ರೈತನು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳುಮೆಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ

ಸಮೇತ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂದ ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಆ ಮರ ನೆಟ್ಟಾಗಿನಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೂ, ಆ ಭೂಮಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂದ ಮರಕ್ಕೂ ಗಂಟು. ಅವರು ಯಾರೂ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ನೀರು ಕುಡಿದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಕೈಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ರೈತ ಮಾತ್ರ ಅದೇ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ರೈತನ ಬಗ್ಗೆ ತವಗೇನೂ ಸಂಶಯ ಬೇಡ. ಅವನು ಯಾವೊತ್ತೂ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಕೈ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಜಮೀನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವಂಥ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ತಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಂಥವರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರೈತರಿಗೆ ನಿಕೃತವಾದ ಸಣ್ಣ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅಲ್ಪರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನು ಸುಗ್ರೀವಾಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಬೇಕು ಕೆಲಸ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ವಾಪಸು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಮನೂದೆಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಗೇಣಿ ಮನೂದೆಗಳನ್ನೂ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಬೈ ನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಅಸಂಬಂಧ. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು ಮತ್ತು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡುನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).— I rise to support the Bill moved by the Hon'ble the Revenue Minister. Hon'ble Members have heard the speeches of the three Hon'ble Members of the Opposition. I carefully listened to them all. I was sitting with an open mind and I thought they would be advancing arguments and pointing out certain defects and trying to persuade this side of the House. I find their performance to be extremely disappointing. Beyond Laking certain allegations, attributing motives to the members of the Congress Party, and making personal attacks on individuals, the Hon'ble Members have not achieved anything.

It has been said, Sir, that the measure before the House is reactionary and therefore the measure that is proposed to be brought by the Government in future would also be a reactionary one. I wonder how the Hon'ble Members of the Opposition got this prophetic idea. Only God knows that.

(SRI S. D. KOTHAVALÉ)

it is not possible for me to say anything. But, let the Hon'ble Members know the philosophy of the Congress Party, which is to implement land reforms. This is the philosophy, the principle, which the Congress party in India has placed before the nation, not only in the election manifesto issued before the last general elections, but also from time to time. It is made amply clear by the Congress party and by the spokesmen and by the leaders of the High Command of the Congress Party that we are pledged to a policy of "land to the tillers". This is the principle which we want to implement and we want to see that the land is properly and equitably distributed to the tillers of the soil. This is a principle which has been promised and which has been implemented. I need not bring it to notice of this House that all States in India, where the Congress Party has formed Governments, have abolished Inamdars and Saranjams and all tenures which come in the way of implementing this policy of land to the tillers. I do not know what has happened in the old Mysore State, but I presume there also laws have been passed abolishing this outdated and outmoded feudal system of land tenure.

After doing this in almost all the States, naturally the Congress Party had again the honour to form a Government. The Jamindari system has been abolished and in no State it will be tolerated. That has been the view of the Congress Party and I need not bring to the notice of the House that the Second Five-Year Plan has devoted a special chapter to this subject, the subject of land reforms. In that chapter they have enunciated the broad principles which the Congress Party has pursued throughout the length and breadth of India, whether they are in power or out of power. That is the principle to which the Congress Party is wedded and looking to the performance of the Congress Party in all the States, it has been proved that they are true to their promise.

An allegation was made by the Hon'ble Member Sri Gopala Gowda. It was stated by him as to why

Ordinances were issued immediately after the elections were over, even before the ink which was placed on the fingers of the electors had dried up. Human memory is very short. May I remind him of the statement made by the Revenue Minister to the Press stating that they would postpone the Tenancy Act for a year and see that the tillers *i.e.*, the tenants are not evicted out of the lands, and some ordinances or some law would be made to that effect? May I submit that in the election in my part of the Constituency I have stated that for certain purposes the Bombay Act is not in consonance with the declared policy of the Second Five Year Plan. It does not implement in a proper way the principles which the Congress Party wants to advance and that is why we have thought of postponing the date. I know many members will recapitulate. . . .

Sri K. F. PATIL.—We have not stated like that...

Sri S. D. KOTHAVALÉ.—My Hon'ble friend Sri K. F. Patil says that he has not stated like that. I said, in many Constituencies and not all.

(Interruption)

Well, I do not want to exchange words. I may state that this was made known to the electors and there is no question of deceit whatsoever. I hold the view, speaking for myself, that this policy of land to the tillers, is not properly worked out by this Bombay Act. I am not saying this now. Let my friend Sri Gopala Gowda refer to the speech which I made on this piece of legislation wherein I urged the Revenue Minister who piloted this Act in the Bombay Legislature and put before him in 1954 certain ideas laid down in the Second Five-Year Plan. Be that as it may. But, I shall just try to point out that many of the provisions which are very material in this Act are not in consonance with and do not effectively carry out this policy of land to the tillers.

Now let me refer to the question of ceiling. I doubt whether the Hon'ble Members who oppose the present Bill

have in all conscience studied the provisions of this Act. As regards ceiling it is stated in section 34:

“Subject to the provisions of section 35, it shall not be lawful, with effect from the appointed day, for any person to hold, whether as owner or tenant or partly as owner and partly as tenant, land in excess of the ceiling area.

“(2) The restricts contained in sub-section (1) shall not apply to any person who immediately before the appointed day holds as owner land in excess of the ceiling area but only to the extent he is cultivating it personally. Any land held by such person which, by reason only of its situation or formation cannot be regarded as being personally cultivated, shall be at the disposal of the Collector under section 32P.”

The definition of personal cultivation is contained in clause (6) of section 2.:

“to cultivate personally means to cultivate land on one's own account—

- (i) by one's own labour, or
- (ii) by the labour of any member of one's family, or
- (iii) under the personal supervision of oneself or any member of one's family by hired labour or by servants on wages payable in cash or kind but not in crop share...”

Here it may be seen that it is stated ‘under the personal supervision’. But the Planning Commission has stated that this definition should be amended

so as to include personal labour on the part of the members of the family.

“being land, the entire area of which—

(a) is situate within the limits of a single village, or

(b) is so situated that no piece of land is separated from another by a distance of more than five miles, or

(c) forms one compact block;

Provided that the restricts contained in clauses (a), (b) and (c) shall not apply to any land—

(i) which does not exceed twice the ceiling area,

(ii) up to twice the ceiling area, if such land exceeds twice the ceiling area.”

Particularly in clause (iii) if studied properly it will be found that it is possible for a landlord to cultivate hundreds and thousands of acres of land. Is that the idea of ceiling that Sri Gopala Gowda and Sri B. P. Kadam like?

ONE MEMBER.—We oppose.

Sri S. D. KOTHAVALA.—You are opposing here this Bill which is intended for the benefit of the masses. The ceiling area of land is put as 48 acres. It is a wrong idea. The ceiling contemplated in the Bombay Act is not correct and I do not personally like it. So it is necessary that the land is properly and equitably distributed.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet at 12 NOON tomorrow.

The House adjourned at Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Thursday, the 21st March 1957.